

בכיתה ו' שיבחן שיטתה.

בערב בא אצלי מנשה קשפיטסקי, יהודי מברזיל ואשתו (בויה) לדבריו השחיתות בברזיל ובכל ארצות אמריקה הלטינית, מלבד אולי שתיים שלוש ארצות, היא איזמה. שלים הצבא ממשפחות עשירות. העוני עצום, עם הארצות גדולה. 70% ויותר אינם יודעים קרוא וכחוב.

22.4.66, יום ו'

בבוקר ישיבת הוועדה המדינית אחר כך פגישות. גם בדבר וגם בהארץ הופיעו התקפות על מכתבי לחברי הממשלה (נגד החרם על ירושלים) בדבר עונה לי "השר מ. כרמל", כ"הארץ" מאמר ראשי בעהון, חריף וטפשי. אענה לשניהם.

23.4.66

כתבתי חשובה לשר מ. כרמל ולמאמר המערכת, מלכה העתיקה וביקשתי את חיים להמציא לעתונים, אחרי הצהרים עלינו לירושלים.

סלמנתי בירושלים לנשיא כי יש ברצוני להזמין את המשתתפים בחיבור הספר "היהודים בארצם" לדון על הוצאה עברית מורחבת. הצעתי לו שהוא יזמין למחר בשתיים עשרה את דינור, אהרונז, תלמידו של גוסמן שחיקן את מאמרו. זלמן הסכים ויודיע לי מחר בבוקר אם הישיבה תתקיים.

סעדנו ארוחת הערב אצל חדי. זה ביקש ממני לקבל מחר את שולמן - עסקן יהודי-סארה"ב,

לשיחה במלון. באו אסאגא ראובן מס ועוד אחדים ובשמונה וחצי אצל הלכנו לבית העם לעצרת הזכרון. המון רב צבא על האולם ואי אפשר היה להכנס. מקהלת ילדים שרו, ואחדים - ביניהם גם אנכי נאמו, ובמשך שעה - נסתיים הכל.